And if it is not appropriate for eating – ואם אינו ענין לאכילה

Overview

There is a method of deriving certain laws through a process called ענין. When the תורה writes something which is seemingly superfluous (as in our case where the אם באש ישרף is unnecessary), we assign this ruling to another situation where we are unsure of the ruling. In our מוגיא after we used one סוגיא to apply אם ישרף to באש ישרף ענין שבתורה איטורין שבתורה לאיטורין שבתורה באש ישרף (that we should not utilize the באש for איטור אכילה שרף, but rather) to teach us איטור אכילה ישרף ישרף brunded by the need for a second אם אינו ענין.

תוספות presents a difficulty:

לא אתי שפיר דהיכי מצי לאוקמיה באיסור אכילה דהא כתיב באש תשרף: It is not appropriate; for how is it possible to establish the וכל סל וכל וכל סל וגו' באש תשרף, to refer to a prohibition of eating, when it is written in this proof that איסור, which (has no connection with איסור אכילה but rather) has a strong inference to איסור הנאה איטור שבתורה וויש זיינו ענין וויש אינו ענין וויש איטור הנאה וויש זיינו שבתורה באש תשרף על איסורין שבתורה באש תשרף על איסור הנאה וויש משרף מוספות does not answer this question. 1

Summary

How could the גמרא have thought that the פסוק of באש ישרף should apply only for איסור איסור by other איסורים, when the תורה mentions באש ישרף?

Thinking it over

תוספות asks how can the גמרא say (concerning רוספות באש שרף) that ואם אינו ענין אבילה אכילה אכילה אכילה אכילה עורה עורה עורה אכילה אכילה אכילה which indicates איסור הנאה. Seemingly תוספות question is not understood, for it is possible that (even though it states באש ישרף) nevertheless one is permitted to have תוספות (as the דין is by תרומה ממאה שריפה שליף). What is תוספות difficulty?!

_

 $^{^{1}}$ See מהרש"ל on מהרש"ל רש"י ד"ה (and מהרש"ל).

 $^{^2}$ In addition; since בקודש באש ישרף teaches that היסורין בשריפה, perhaps that removes the איסור entirely and באש would mean only איסור אכילה.

³ See ח"ב מ"ת אות קנט.